

ПЕШТАНСКО-БУДИМСКІЙ

СКОРОТЕЧА.

ГОД I.

ИЗДАЄ

ТЕЧ. I.

ДИМИТРІЙ ІОВАНОВИЧЪ.

Четвртакъ, 13. Августа.

Число 13.

1842.

РАДОСПЬВЪ

ЦЫГОВОМЪ Ц. КР. ВЫСОЧЕСТВУ
пресвѣтломе

КАРЛУ

Царскомъ Принцу и Ерцхерцогу аустрийскому, Краљевскомъ Принцу унгарскому и ческому, Витезу златнога руна, великомъ креста воиничкога Марія-Терезионога ордена, Витезу царско-рускога Св. Андрея, Св. Александра Невскога, бѣлога орла и Св. Ане ордена првога степена, краљевско-французкога легиона чести, краљевско-прускога иронога орла, великомъ креста краљевско-британскога Бат-ордена, Витезу краљевско-сциліанскога Св. Януара и великома креста Св. Фердинанда заслужнога ордена, царско-бразиліанскога ордена южнога креста, и велико-войводскога тошканскога Св. Йосифа ордена итд. итд., Губернатору и Генерал-Капитену краљевине ческе, ц. кр. Генерал-Фелдмаршалу, Владицику щашачке регементе ир. З. и уланске ир. З. приликомъ

ЦЫГОВОГЪ

къ постављеню основа одъ станиога моста

у Пешту

ДОЛАЗКА

10 Августа 1842.

(съ образомъ)

Днична лозо Острискага Двора,
Дивный КАРЛЕ добро дошло намъ:
Да оснушь у Еона храмъ,
Гдѣ нѣмъ свима мила пуща зора.

Како жељно изгледали Т' мы смо

Кадъ смо чули о долазку ТВОМЪ,
И благу се срадовали свомъ,
Као ярко суице да видисмо.

Садъ и србска с' младежъ ружомъ краси —
Прерадости свечаности той,
И стараца садъ чуюсе гласи:

Много лѣта о Милина Цвете
Благодатанъ међу нама стой!
Свѣтске силе слави Т' да непрете! —

Марія Терезія и ученикъ воєне
академіе.

съ иѣмачкога

одъ

Александра Станковића.

Царица Марія Терезія была є истинита мати свомъ Народу. Ни једно благодѣтелно или учебно заведеніе иѣной, свагда бдюћој брижливости подкралосе ніе. — Међу осталимъ много путій у години посѣштаваше воену бечку академію, у којој се по већој части синови убоги и заслужни официра на царскій трошакъ за военый чинъ наставляю, и примѣрно изображаваю. Съ иѣмачкимъ саучастіемъ пытала є она о станю заведенія, о одношенију младића и ныновогъ владана. „Кои се одъ мои любезны синова“ запытала она надзирателя академіе „найбољ влada?“ „„Ваше Величество!““ одговори овай „„сви су добри, сви достойни Вашегъ высокогъ покровительства — али є младыј Вукасовић найболји.“ Овако є

Вукасовића настоятель похваливао — овако су сви учитељи бодрогъ младића узносили.

„Я похвалу тогъ младића много путј чуемъ“ рече благородна Царица, и гледаше младогъ далматинца, кои є предъ њомъ понизно и стыдљиво стајо. „Желила бы видити, како се мачва (*fechten*), веќ узме рапер.“

Као што є пре нератоборань предъ Царицомъ стајо, тако є садъ, кадъ є къ борби преправјосе, величествено было и његово лице, тако ватрене и његове очи, тако гордо и сигурно и његово држанје. Онъ є знао, да ће побједити, и сви саученици — надвладани и његовомъ снагомъ и вѣштиномъ после суеты напрезана пустине оружје.

Добра Царица налазила є примјетително удовольство на окретности и на лѣпомъ држаню овогъ младића. „Прими“ рече „овай поклонъ малый војаче!“ предавши му 12 дуката — „и после тако луте борбе прибави себи каково увеселѣніе.“

Младићъ падне предъ ноге благе Царице; но она му заповѣди, да устане, и пружи му десницу цѣливати.

После недеље дана Царица опетъ дође, и наложи, да јој се млади Вукасовићъ доведе. Запыта га, какву си є радостъ съ новцима прибавио. Ту є овай малодушанъ био, и у разговору тепао.

„Да писи новце проиграо, или на друго што потрошио?“ говорила є Владѣтелница мало намргођено и оштро. — „Я самъ ји момъ бѣдномъ родителю послao“ одговори младићъ учтиво. — „Шта ти є отацъ?“

„Онъ є Лайтнантъ у Вашегъ Величества служби био, и на свое место захваливши, садъ врло оскудно безъ икакве пензије у Далмацији живи. Судјо самъ — почемъ ми є милостивији даръ учинићи — да високомъ смислу полезније одговорити, и одъ дара Вашегъ Величства никакво болѣ употребљеніе учињти небы могао, него га на подпору могъ отца обратити; јеръ є то найвећа за мене ра-

дость била, којо самъ си тимъ прибавиша могао!!“

„Ты си сталанъ младићъ“ рекне тројута Царица. „Мастило, перо и артиљерију овамо. Сѣди и пиши.“

Дркћући, и съ куцајућимъ срцемъ є повиновао се младији Вукасовићъ, као што є царица заповѣдила. Милостива Владѣтелница диктираше:

„Предрагай отче! Писмо, кое Вамъ пишемъ, Царица ми диктира. Мое трудолубје, мое владанје, а особито моя сыновња любавь и благодарностъ спрама Васъ, мой отче! тако є Владѣтелница се допала, да ћете одъ овогъ часа годишњу пензију одъ 500 фор. примати, и я садъ опетъ поклонъ одъ 24 дуката добијамъ.“

Представите себи радость доброгъ Вукасовића. Писмо на овомъ радостномъ привѣстју было є найнесигурнѣ и найгоре, кое є онъ икадъ у свомъ животу писао, а и артиљерија одъ суза сасвимъ мокра ћила.

На тай начинъ ћила є благодарность и сыновња любавь заједно награђена. Но већа є была награда, којо є будућностъ принела. Вукасовићъ, кадъ є изъ академије изишао, у војску као официръ ступи. Пенјосе є одъ степена на степень, и указивао є у многимъ ратовима, кои су за време владања Марије Терезије и ићни наслѣдника вођени бјали, найвеће заслуге. Дошао є до Фелдмаршал-Лайтнанта, једногъ одъ найвећихъ достоинства у војномъ чину.

Великиј є благословъ, кој на добрымъ и благодарнимъ сыновима почива.

У Пешти.

НА СВОМЪ МѢСТУ!

У 65, 66 и 67 числу ићмачки, у Прагу излазећи, новина „Ost und West“ читамо. „Mittheilungen über serbische Literatur, von Philoslav“ (саобщеніја о србскомъ книжевству одъ Славолюба). Изъ овогъ чланка засадъ ово само нашимъ читатељима слобиштавамо: „Sekretär der serbischen Agentschaft zu Konstantinopel, Winzenz Radisić besitzt eine Uli-

herziehung von Xenophons Denkwürdigkeiten, welche er gegen eine angemessene Entschädigung zum Verlage überlassen will. Sollte nicht die „Srbска Мatica“ statt der Verzinsung ihrer Kapitalien, ein Sümmchen opfern, und dieses Manuskript an sich bringen und in Druck legen? Wir wünschen dies herzlich im Interesse aller Serbier, und sind um so mehr berechtigt es zu hoffen, als gerade der Verein „Matica“ wesentlich dazu berufen ist, ausgezeichnete Werke der serbischen Literatoren auf seine Kosten drucken zu lassen, und obiges Werk gewiß zu unsern ausgezeichneteren Erscheinungen gehört.“ т. е. „Секретарь србске агенције у Цариграду Вукашинъ Радишић превео је Ксенофонтове знаменитости, кое бы онъ за приличну награду дао издати. Небы ли требало да Матица Србска, у мѣсто што главнице подъ интересъ дае, жертвує єдну сумицу, те да овай рукопись себи прибави, и штампати даде? Мы то одь срца желимо за користь свюю Србаља, и съ тимъ више тому се праведно надати смемо, што је дружтва „Матице“ башъ поглавита дужность, знаменитія дѣла србски литератора собственнымъ трошкомъ на свѣтъ издавати, а споменуто дѣло заиста међу наша одлична появљенія спада.“

Д О П И С И .

У Лондону 5. р. Августа 1842.

Сунце је Енглезку опеть лучама своима озарило. Скажи намъ је сяло последни дана, да благодати и плодоносну жетву произведе, какову човечество у овој држави запамтило ніе! — Овако гласе вѣсти изъ свюо наши окружія, и мы се несумњамо, да ће се ово прорицанѣ до нѣколико дана изпунити, башъ и при манѣ угодио времену, кое је за садъ тако пріятно, да се болѣ праведно желити неможе. — Изъ нужде, изъ гроба глади и опасности, у који је народъ пао био, избављенъ је садъ богатоносномъ жетвомъ, и иѣнимъ благодатнимъ слѣдствама, која ће особито на ново оживљене ово вѣкъ одь двѣ пуне године посрнувшe трговине у цѣлой Европи важанъ утокъ имати. Ово оному, који трговину вѣшто и съ праве точке сматра, иже страно быти; јеръ ако је Енглезка при лошимъ жетвама и принуђена, ту ју рану уносити, и тимъ оне, који јој рану изъ страны земаља доносе, богатити, то опеть съ друге стране, јадъ стварь беспристрастно и бистримъ окомъ по-

смотримо, крозъ то купованї, потрошакъ (consumption) други драгоценны производа, као вуне, свиле, куделѣ, дувана и т. д., тако яко ослабљава, да у обште цѣла Европа, а нарочито аустриска држава очевидно туби. Осимъ тога мораланъ утокъ Енглезке, по паденю Наполеона, за трговину тако је велики и важанъ постао, да и най slabи туже гласови одовудъ свуда и свагда ужасъ и очајање рађао. —

⊕ ⊕

У Лондону 9. р. Августа 1842.

Една часть жита вѣкъ је пожиљасе, увезла и овршила; зирно је пшенично теже, и брашио богатије са 10% (procant) него ланъско. При свемъ томъ по ону низку цѣну, као што је 1835 године рана была, тежко ће се жито пре пролећа продавати. Енглезке пшенице једанъ четвртъ*) садъ кошта 60 шилинга **), стране 32 до 52 шилинга по качеству. Цѣне осталаје робе, као шећера, теја, каве, дувана, памука, још су за чудо низке, но и ове ће се морати скоримъ подићи; јеръ, како је лебаџъ по мани и приличију цѣну, то одма Енглезъ више троши наведене производе. Јаки потрошакъ рађа обично и вишу цѣну.

⊕ ⊕

ДОМАЋЕ ВѢСТИ.

Пешта 10 т. м. Као што смо у прећашњимъ листовима явили, да ће Нѣг. Ц. Кр. Высочество Ерцхерцогъ Карлъ (којега образъ за споменъ предстоје светковине данишнѣмъ нашемъ листу приключујемо) овамо у Пешту ради основања сталногъ моста доћи, тако исто сада явљамо, да је вчерашња на пароброду „Францъ“ званомъ између 10 и 11 сатиј присићо, и одь овашњи вѣрни житељи съ великомъ кликомъ и радосћу у сјайной свечаности дочекањ. Још предъ шест сатиј изишла је на дунавъ на пештанску страну, где обично паробродъ стаје, једна компанија гранатира, пештанска грађанска стрѣлци, будимска и пештанска грађанска кавалеріја и једна дивазіја Куделькињи пѣшака са свирајоћомъ бандомъ, који су одь паробroда до близу старогъ моста испалије правила. Нѣг. ц. кр. Высочество Ерцхерцогъ Јосифъ, Унгарскій Палатинъ, са цѣлымъ высокимъ генералитетомъ, съ депутацијомъ одь стране высокославногъ конзиліума и камере, седмоличној и краљевскогъ стола и мѣничној суда, и са многимъ овашњимъ магнатима, депутација одь сл. пештанске вармеје, такођеръ и одь стране пп. магистрата пештanskогъ и будимскогъ са одличијимъ особама одь избраногъ грађанства, примили су Пресвѣтлогъ Госта са свечаномъ пристойносћу, и у сјайнай свити къ Палатиновомъ дворцу у Будимъ одржали, где је одь дворца до моста једна компанија

*) Једанъ Четвртъ чини $\frac{4}{5}$ пожунски мерова.

**) Једанъ шилингъ чини 30 кр. ср.

ија гранатира и читава регимента Чекошевови ибашака са свирајућом бандомъ шипалиръ чинила. Међу тимъ је како Пешта, тако и Будимъ савъ величествено осветљенъ био. Найвише очи гледателя на себе је привлачило у Пешти осветљене вазке улице, вармећке куће, грађанскогъ театра, а особито стубова исподижућа моста, на коима съ једне стране трептило је Г. I. (Фердинандъ првый), а съ друге Г. V. (Фердинандъ петый). Са сви страна пушкане ракете и разлежућасе рика топова изражавала је неописану радость вѣре Унгарске — аустријскога ерца, кое за бранитељку своју Аустрију ибчило пламти. — „Áldással fogadunk Károlyt légy áldva közöttünk!“) (съ благословомъ те примамо Карле, буди благословенъ међу нама).

Пешта 11 т. м. Данась предъ подне око 120 — 11 сатиј Нѣг. ц. кр. Высочеству Ерцхерцогу Карлу представљена је была по Нѣг. ц. кр. Высочеству Ерцхерцогу Јосифу, Палатину, на подворені дошањаша депутација одъ высокославногъ конзилума, камере, седмочињогъ и краљевскогъ стола, мѣничногъ суда, вармеће пештанске, магистрата будимскогъ и пештанскогъ.

Пешта 12 т. м. Данась у 5 сатиј предъ вече чрезъ Нѣг. ц. кр. Высочество Ерцхерцога Карла представљенъ је темель сталному мосту. Обширије извѣстие о овој свечаности слѣдоваће.

Нѣ. ц. кр. и апостол. Величество благоизволило је Чувару ц. кр. придворне книжнице, Вартоломеји Копитару, дозволити, да дарованій му одъ Нї. Величества прускогъ Краља орденъ заслуга примити и носити може. (W.Z.)

Новиј Садъ 29 Јулија т. г. Ове дана овде је Савије издаватель Голубице Г. Григориј Возаровић. Томъ приликомъ је, изъ превелике свое ревности къ србско-народномъ просвѣщенију, све досадъ ибговимъ трошкомъ и настојањемъ издане књиге Голубице, и сва Доситејова дѣла, у којиј прекрасно везана, ученоје у Пожуну младежи србской поклонити усрдствовао.

У Липи и иной окolini была је туча и многу је штету виноградма нанела.

У Арадской Вармеји кодъ Брзаве на Ердемльской граници одкрыта је једна одъ Бихара дошањаша чета пустахија, која се изъ 16 людји, и то найвише војника састоји. Већ су ићки одъ ове похватањи. (O.P.Z.)

*) Транспаријани надпись на заведенію хранилишта мужке дѣце.

Листъ овай излази два пута у седмици, свакогъ Четвртка и Недеље, Четврткомъ на по табака съ обрањомъ ишива, а Недељомъ на читавомъ табаку. — Предплатити се може на свакој ц. кр. пошти съ полгодишњомъ цѣномъ за изванске 5 фор. ср., за Пештанце 4 фор. 36 кр. ср., и у експедицији Пештанској. Будимскомъ Скоротече, находећој се при учредничству у Пешти у Бедемској улици (Bastei Gasse) № 349

ТРГОВАЧКЕ ВѢСТИ.

Дебрецињ 16 р. т. м. Оконачаниј садъ Лаврејти вашаръ у прирѣкнѹ рукодѣлја, ако и мје башъ сасвимъ по жели, како је изъ благословљене жетве очекивано, изнао, онѣт је приличанъ био. Доста је, а и за готове новце продавано. Домаћи производи добро су пролазили. Скоро све, што је на пазаръ доношено, особито волаша, вуна, овчија коже, продато је. (P.H.Z.)

Пешта 15. т. м. Вашаръ се приличанъ показује. Трговаца има доста. Рукодѣлна роба, особито зимња найвише пролази. Доста је и за готове новце даје, али више на вересију.

СМЬСИЦЕ.

У великомъ жировницама у Србији много се свиши гони, и понайвише у Славонију, Хрватску и Унгарију тера. Кадъ је жировница добра, то се преко године до 120 — 130.000, иначе само 100.000 комадаји свиши на ову страну претера.

Пре ибколоико дана стояше једанъ немоћнији и у одришане халбине замотаны старацъ просећи предъ парижкомъ полицијомъ. Нѣкако докажу, да истый просећи у Пуи-де-Домеу има земљу, коя 35.000 франка вреди. Онъ то потврди, додавши, да је приходъ одъ ове земље тако маленъ, да онъ неможе одъ ибга живити. На то буде осуђенъ, да три мѣсеца у тавници сѣди. Кадъ су га у тавницу одвели, заклинјашесе, да неима чиме кадъ претрпи кашигу кући отићи.

Различни народи имају различне начине, свое бриге разтерати. Нѣмаџ бриге свое прешије, Француузъ прећва, Шпанолацъ премоли, Енглезъ прећлеса, Русъ прећује, Полякъ преигра, и тимъ нове бриге добије, Талијанацъ преслава, Мађаръ препушши Цѣна рапе у Пешти 11. Авг. Грошић, б.вр.

	најбоље	средње	лошије
Пшеница	185	170	160
Наполица	140	130	120
Ражъ	110	104	100
Єчамъ	85	80	75
Зобъ	65	63	60
Проя	—	—	—
Жута каша	—	—	—
Кукурузъ	126	120	—
Св. меса једна фунт.			

Станѣ Дунава.

9. Авг. 5' 2" 0" — 10. Авг. 4' 11" 3" — 11. Авг. 4' 8" 3" — 12. Авг. 4' 6" 9" (надъ 0.)